

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 3/13
Λουξεμβούργο, 17 Ιανουαρίου 2013

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-583/11
Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

Κατά την άποψη της γενικής εισαγγελέα Juliane Kokott ορθώς το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή των Ινουίτ κατά της απαγορεύσεως της εμπορίας προϊόντων φώκιας εντός της ΕΕ

Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς απεφάνθη ότι η παρεχόμενη στους ιδιώτες δυνατότητα να προσβάλλουν, υπό τις πιο ελαστικές προϋποθέσεις της Συνθήκης της Λισσαβώνας, ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης πράξεις της Ένωσης με γενική ισχύ δεν ισχύει για νομοθετικές πράξεις

Μια ένωση εκπροσωπούσα τα συμφέροντα των Καναδών Ινουίτ¹, καθώς και παραγωγοί και έμποροι προϊόντων φώκιας ζητούν από τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης την ακύρωση της γενικής απαγορεύσεως της εμπορίας προϊόντων φώκιας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία επέβαλε ο νομοθέτης της Ένωσης, ήτοι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, τον Σεπτέμβριο του 2009 υπό την μορφή κανονισμού². Από την απαγόρευση αυτή εξαιρούνται μόνον η εισαγωγή και η πώληση προϊόντων φώκιας, που προέρχονται από θήρα στην οποία εκ παραδόσεως επιδίδονται οι Ινουίτ και άλλες κοινότητες αυτοχθόνων πληθυσμών και η οποία συμβάλλει στην επιβίωσή τους, καθώς και δύο ακόμη περιπτώσεις.

Το κρίσιμο εν προκειμένω ζήτημα είναι εάν οι Ινουίτ και οι ομόδικοί τους πράγματι έχουν το δικαίωμα ασκήσεως ευθείας προσφυγής ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης κατά της ρυθμίσεως αυτής. Οι αναιρεσείοντες στηρίζονται συναφώς, μεταξύ άλλων, σε μια νέα ρύθμιση που εισήχθη με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας η οποία παρέχει σε φυσικά και νομικά πρόσωπα τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγών περί ακυρώσεως και «κανονιστικών πράξεων που τ[α] αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα» (άρθρο 263 ΣΛΕΕ).

Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 ως απαράδεκτη³. Κατά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναιρεσείοντες δεν μπορούν να προσβάλλουν τον επίμαχο κανονισμό επικαλούμενοι τη νέα ρύθμιση της Συνθήκης της Λισσαβώνας, διότι αυτή η νέα ρύθμιση δεν εφαρμόζεται σε νομοθετικές πράξεις όπως είναι η εν προκειμένω.

Κατά της διατάξεως αυτής του Γενικού Δικαστηρίου οι αναιρεσείοντες άσκησαν αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου εμμένοντας στα αιτήματά τους. **Η γενική εισαγγελέας J. Kokott προτείνει στο Δικαστήριο, με τις σημερινές προτάσεις της, την απόρριψη της αναίρέσεως.**

Κατά την άποψή της, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς κατ' αποτέλεσμα απεφάνθη ότι οι αναιρεσείοντες δεν έχουν δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής. Ειδικότερα, η γενική εισαγγελέας συμμερίζεται την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι **μια νομοθετική πράξη, όπως είναι ο επίμαχος εν προκειμένω κανονισμός του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, δεν μπορεί να θεωρηθεί κανονιστική πράξη. Συνεπώς, δεν υφίσταται εν προκειμένω η παρεχόμενη στους ιδιώτες δυνατότητα να προσβάλλουν, υπό τις πιο ελαστικές προϋποθέσεις της Συνθήκης της**

¹ Οι Ινουίτ είναι μια ομάδα αυτοχθόνων οι οποίοι ζουν κυρίως στις αρκτικές και υποαρκτικές περιοχές στον κεντρικό και βορειοανατολικό Καναδά, στην Αλάσκα, στη Γροιλανδία, και σε τμήματα της Ρωσίας.

² Κανονισμός (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εμπορίου προϊόντων φώκιας (ΕΕ L 286, σ. 36).

³ Διάταξη Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, T-18/10.

Λισσαβώνας, τέτοιες πράξεις της Ένωσης με γενική ισχύ ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης.

Κατά την άποψη της, σκοπός της Συνθήκης της Λισσαβώνας ήταν μεν να διευρύνει τις δυνατότητες ασκήσεως προσφυγής από φυσικά και νομικά πρόσωπα κατά πράξεων της Ένωσης με γενική ισχύ. Εντούτοις, από τη συστηματική διάρθρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας, καθώς και από το ιστορικό γενέσεώς της συνάγεται ότι για την προσβολή νομοθετικών πράξεων, οι οποίες απολαύουν ιδιαιτέρως υψηλής δημοκρατικής νομιμοποίησης, πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν οι κλασσικές προϋποθέσεις⁴. Τοιουτοτρόπως, **δεν προκύπτει κάποιο κενό στη δικαστική προστασία**, καθώς η τυχόν έλλειψη νομιμότητας της νομοθετικής πράξεως μπορεί να προβληθεί παρεμπιπτόντως στο πλαίσιο προσφυγής ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης κατά εκτελεστικών μέτρων ενός οργάνου της Ένωσης⁵ ή προσφυγής κατά εθνικών εκτελεστικών μέτρων ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Η παρεχόμενη στους ιδιώτες δυνατότητα να βάλλουν, υπό τις πιο ελαστικές προϋποθέσεις της Συνθήκης της Λισσαβώνας, κατά πράξεων της Ένωσης με γενική ισχύ δεν καταντά κενό γράμμα, καθώς από το σύνολο των κανονισμών, οδηγιών και αποφάσεων της Ένωσης μόνον ένας μικρός αριθμός εκδίδεται στο πλαίσιο νομοθετικής διαδικασίας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#). ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Ήτοι ο άμεσος και ο ατομικός επηρεασμός.

⁵ Οι Inuit Tapiriit Kanatami και οι περισσότεροι εκ των ομοδίκων τους άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή περί ακυρώσεως και του εκτελεστικού κανονισμού 737/2010 της Επιτροπής (εκκρεμούσα υπόθεση T-526/10).